Yxi Uusi Hengellinen

WIRSI,

Yhden Jumalan Lapsen Cuolemaan walmisturest, sillä otollisella ajalla/

Se on:

Yhdistä totisesta käändymisestä/ totisesta ja eläwästä uscosta, ja Jumalasta elämästä harjoitus sydämellisen ylösherämisen jälken; ynnä ajan waarin ottamisesta, ja autuuden wälicappalitten oikein käyttämisestä, edoturesta JEsuren tulemisen ja wijmeisen ilmoituren perän.

Nijn myös,

Toinen

WIRSI,

Jumalattoman erosta tästä mailmasta/

Joca Ruotzin kielestä on Suomeri käätty ja enätty suruttomille waroituxeri: joca Wirret nyt ynnä, tarpellisen ylitze catzomisen jälken, Pääsiäisen edellä Wuonna 1749.

On Prænttijn andanut

ABRAHAM ACHRENIUS.

TUXUSA, Prändätty Wuonna 1761.

Ensimmäinen Wirsi.

W. c. Käy nyt sielun caikel mielel ꝛc.

JEsu sinull caiken waiwan Aina waikiast walitan. Cutzun olet minun Taiwaan Aiwan oikiaan haminaan: Werellás mun lunastit, Sanallas mun omistit, Herätit mun parannuxeen, Armos canßa tulit auxen.

2. Cuollun olin surkeudes Epäuscos hirmuises, Oman mielen rackaudes Surutoinen synnin ties, Ilman pelwot waelsin, Armon walon hyljäisin. Epäusco tämän teki, Cuollen usconmyötämäki.

3. Sinun armos JEsu huusi: Käänny, käänny syndinen, Parannuxen elo uusi On sull aiwan tarpeinen: Ostan' olen werellän, Sinun aiwan syndisen. Käänny, käänny, nijns saat elä Täällä en'st, ja sitten siellä.

4. Tämä ääni, JEsu racas, Käwi läpi sydämen: Nijn myös tundon, joca macais Heräis ylös hirmuinen, Lain cautta cauhiax Syndin tundui cuolemax; Elon autuus mulda puuttuis, Sielun suri, syndijn suuttuis.

5. Hengen duomio todistaisans Epäuscon ilmotti, Wäärän hurseauden aisois, Alastoman ennätti, Wäärän duomion itzestän, Josa luotin walheseen,

seen, Sulkeis ulos hengen woima, Cuoller löysin itzen aiwan.

6. Täsä murhes, JEsu jalo, Sinun Henges armias Ewangeliumist toi walon, Löytäxeni haawoisas, Usson cautta elämän, Tygös armon istuimen, Weresäs, o JEsu Christe! Usson cautta, ilman estet.

7. Jolla duomio wäldetyxi Tulis, ja myös cadotus, Elon autuus cohdatuxi, Cuollos ansios lunastus; Sinne riensin murheisan', Usson halull sijnä saan Armon elon JEsuxesa, Eläwäsä usson tiesä.

8. Täsä Judan Jalopeuras Löysi Sielun hunajat, Sinä, JEsu, olit teuras Edestämme: Sinä saat Exywäisen lambaan kijn, Olillensa otit nijn, Saatit laumaan uscowaisten, Elon annoit eläwäisen.

9. Sillä cosc mä haluisesti Armoo läxin kerjämään, JEsus synnin duomiost päästi, Tundon rauhoitt' elämään, Syndin' annoi anden mull, Werens woiman andoi tull' Sydämeni puhdistuxex, Elon uuden rakennuxex.

10. Tämä tundui armo suuri Walos, armon elämäs, Uscos, tumon rauhas juuri, Lewon löytyis sydämes, JEsuxes: ei mailmas Eikä synnis cawalas; JEsus rackaudell täytti Sydämen, ja armon näytti.

11. Syndein sitet caicki catkeis, Wapaax pääsin haawoisas, Epäuscon orjus ratkeis, Hengen usco wircois taas: Josa löydän elämän, Sinus JEsu suloinen: Henges huudan Abba Isä, Racas JEsu uscoo lisä!

12. JEsu, anna sydämeni Sinun tygös walwoa, Seiso aina edesäni Wastan HERran duomio-

miota: Sinun Weres Sowinnos Löytä Sielu elandons, Sydän elä uscos aiwan Weres woimast tiellä Taiwan.

13. Mutt' nyt JEsu heickouden, Mua tiellä peljättä, Ei mun oman surkeuden, Minu tuskist säilytä; JEsu sijs mua auttele, Armosas ain saattele, Anna woima, tue, wahwist, Werellas ain pese, puhdist!

14. Sinun halduus annan Sielun, Sinull uhran sydämen, Sinull taiton, tahton, mielen, Ja caick ruumin jäsenen, Silmän, corwan, kielen, suun, Weres ansioll an Sinun, Käten, jalcan, caicki huomaas Jätän JEsu, hengen suomas.

15. Pyhit', eroit' caicki caikis, Tiestä jumalattomain Henges woimall wahwist, waicut', Caitaa tiet ett' culjen ain, Joca saatta elämään Ahtaan portin läpitzen, Että HERraa taidan palwell, Kewäll', suwell, syxyll, talwell.

16. Joca päiwä, joca hetki, Henges ja myös totudes, Wälttää epäuscon retke, Uscon tiesä elämäs, Eläwätä Jumalat Palwelisin lackamat, Täällä en'st ja sitten siellä, Cusca woitto cuollon niele.

17. HERran Nimee sydämmesän Aut' ett' aina pyhitän, HERran Sanaa uscon tiesä Racastan: ja petoxen Wäldän pahan mailman, Pahennuxen cauhian: Sanas walon jalcain eteen Wahwist, nijn en pelkä ketän.

18. Wanhemmat nijn cunnias pidän, Julmaa sijnu wäldän myös, Canßakäymist hyljän nijden, Joica culke synnin yös, Walistettu armollas; Auttaxas mu wahwist taas Lihan saastaisutta wastan. Werellas mun olet ostan.

19. Wääräst calust, elatuxest, Mua JEsu wartele, Pahain himoin lijcutuxet Tucauta, suojele

Wilpittömäs useon ties, Anna useon hedelmäs, Laupiuden wihandella, Hywij töitä caswatella.

20. Walhen siteet caicki catcais, Uscos rackaudes myös, Toiwos, puheis pois ain ratcais Käytöris ja itze töös. Wäärät todistuxet est Minun suusan pitämäst, Totudes ja rauhas jalos, Anna minull henges walos!

21. Caickein himoin riettaudest, Puhdist JEsu! Werellás, Anna elo wastaudest! Uudistetus sydämes, Hengellinen waiwainen, Sinuld armo etzinen: JESU, JESU, minu auta, Sinun callin Cuollos cautta!

22. Minun aican ombi tärcki, Cuin yx nuoli lendä wä: Cosca cuollo rinnat särke, Suojel useon elämää! JEsu Sinun Hawoisas, Tue sulas armosas, Weres puhdistuxes aiwan, Tahdon culkeetietä Taiwaan.

23. JEsus elon cuolloo wastan, JEsus armoistuin on: Nijncuin saanut olen Casten, Nijn myös Henges hallitcon, Ett' sijn lijtos waellan, Casten woiman osotan, Uudes luonnos, uudes mieles, Uudes sydämes ja kieles!

24. Että Sinu, Jumal, kijtän, Armon cautta JEsuxen, Useon cautta itzen lijtän Sinus, JEsu elämän, Sanas woiman autudex, Wastaan otan suloisex, HERran Ehtollista halaan Sydämmestän perän palaan.

25. Halaan Ruumijs, Weres jälken, Uscos sitä nautitzen, Ei sitt' sielun cuole nälkän, Waan saa uuden elämän, Joca tundu sydämmes, Uudistetux useon ties, Syndein andex saamisexi, Tuldoni puhdistuxexi.

26. Täsä HERran Ehtollises, Wastoin kiusauxia, Minull woimaa JEsus lisä, Terwen jo saan

nautita, Sielun wirwoturexi, Rindan wahwisturexi Pyhäx Templix JEsurelle, Canßa-weljex uscowille.

27. Cuin on JEsus aina elon Eläisän ja cuollesan, Nijn mä ajaan merta meloon, Hywäs turwas ainian: Ei sitt' äkist cuolema Minu taida saawutta, Cuin on JEsus saawutettu, Uscon elos omistettu.

28. JEsu Sinun tulemises Halaan, toiwon, odoten; Ikäwöitzen uscon tiesä, Ilmoituxes racastan: JEsu tule! joudu jo, Uscowilles apu tuo: Minä tulen JEsus sanoo, Uscowaiset JEsust jano. Amen.

Toinen Wirsi.

Weisatan cuin Ruotzinkielinengin. eli cuin:

Far wäl werld, Far wäl ꝛc.

Oh Duomiot! jo täys, Mun Satanan orjan jo Jumal nyt löys: Se isäinen costo on käteeni tull, Cuin eläisän ennen ain uhattin mull; Nyt Helwetin liecki pään ymbärin lyö, O isäinen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyt kiroust täynäns käyn helwettijn päin, Mun pucun ja paitan täys kiroust lie, Mun sielun ja ruumin caick kirous wie; Sill Corkiamman Laki mun kiroili caick, Ei muutu, taick, taick.

3. Mä mato ja coi, Jok' calwane repiwä purewa woi, Oho! mikä rindani alati syö? Mik' hetimes' poltta? mik' cortwille lyö? Mun calwawa tunden nyt heräis, woi, woi! Mä mato ja coi.

4. Nyt

4. Nyt waaditan wiel Mä Duomarin eteen, jo cuulupi tääll, Basunat caick pauhawan: syndinen käy, Oho! eipä cusan mull apua näy; Caick' weriset syndini seura, ja nijn Ain pitäwät kijn.

5. Mä perkelein myös Täys asumasia ain jocaitzes työs, En Jumalat palwell en totellut waick Mä Kaikyt kyll tiesin: nyt temmatan caick Mun eteen, ma palwelin culdaa, eng' huol', Waick olisin cuoll'.

6. Mun itzeni päall Mä luotin, ja palwelin watzaani tääll, En Jumalaan ikänäns turwata tain, Mun omabaan woimaani turwaisin ain, En Jumalat pelän, en racastan, en Myös totella tien.

7. En JEusta myös Mä etzinyt puolengan sydämen työs: Mun syndin' mull rackambi oli cuin Hän: Mutt' mäinita turhaan kyll taisin mä sen, Sen Pyhimmän Nimen, se mainittin suus, Waick sydän ol' muus.

8 Mä caupitzin ain Mun sydämmen tuhanneill Perkeleil, waan Jo nyt se on ostettu, jo nyt on myyt, Itz awaisin portin; ei muilla ol' syyt, Nyt owat ne tuhannen helberis siell'; Woi! sydämmen wiel.

9. O! kiuckua täyn Se kiroilia sydän, cuin lewon on löyn, Sijn' kiroilian myrkys, ett' kieleni päall, Ain lewitin rumia hengiä siell, Nijn Casteeni lijton pois kielsin juur suus, Jos' rumia huus.

10. Nijn Sabbathin myös Wei juopumus myötäns; mun weljeeni wijs, Ne ynnä mun cantzan joit, tääräisit nijn, Ett' Wijnasta röyhkäilim yöllakin siin; Wijn-picarit, cannut, ne yhteen meill soitt' Nijn paljon cuin woit.

11. Mä

11. Mä juomari mä, Joll' Wijnasta usein ol' cuumana pää, Joc' ainian huusin: mun Sieluni juo, Ann' picarin culkee: Nyt Perkele tuo, Mull tulesta palawan maljan, saas tääld; Ei cucan juo pääld.

12. Ei cucan juo pääld, Mun täyty juod wijmeisen ropoingin sield. Ei anna mull cucan nyt pisaraa Wett', Joc' jähdyttäis kielen, eatz tulista kätt', Wiel' tarjoo se ruma: jo käteni wei; Caick' iloni jäi.

13. Mä syndinen suur, Cuin kiwoilin Isäni, Ykikini juur, Ja sydämmes usein heit tapoin ja soin, Heill nijn palion paha cuin ikänäns woin, Mond' carwaa mä harmar heill juurusta tein, Sijs purtan mä näin.

14. Mä murheri heill, Siel olin, ja waelsin synnisten teill, Eng' totellut heitä: nyt täytypi cuull', Ja totell', joit ennen en olisi luull', Siel nisiä imin, nyt kynsiä juur, Nijn costo on suur.

15. Mä petoen kyns, Cuin raatelin lambat, ei heidän oll' syyns, Nijld köyhild mä keritzin willat caick pois, Waick wuodatit kynnelit, Jot' en nyt sois; Ne kynnelet cuumene Sieluni pääll, Caick cuumenee tääll.

16. Cuing' ahneus sai Mun ylitzen wallan, eng ikänäns wai Mä ollut, ain waadein ja rijdoin cuin woin, Jull' köyhäin weristä hikee mä join, Nyt costo sen mitan muld waatipi tääll, Cuin mittaisin siell.

17. Mun caluni caick', Caick culda ja cupar' cuin cocoisin, waick Siel ääneti macais, nyt huutapi nijn, Ja soima mun warcar'; Pid' warcaasta kijn: Nijn huuta se peto cuin ennen ol' wai, Jo nyt äänen sai.

18. Wiel

18. Wiel' ylpeytt' täyn, Mä olin: sill' itzeeni korjari löin, Mun pucuni silkis, jos woen, caick kijls, Nyt Satanan sahrat mun sydämmen wijls, Se kijldäwä prameus sydämmen pääll', Nyt poldetan tääll.

19. Mun huuldeni pääll', Kyykärmetten myrcky wuos haikiast siell', Täyn walhett', ja petost' ja panetust suun Ain löyttijn; nyt Satanas rundele luun, Nyt walhetten isä mun perei ja päätt', Sen toderi jätt'.

20. Cuing' mielellän wiel', Mä cumarsin portoo, ja palwelin siell', Händ nöyräst, ja himoisan andelin suut' Sen saastaisell kädell', cuin cuitengin muut Ain' JEsustans palwelit, joc' ristinpuus Mun edestän huus.

21. Se himon on näin, Mull aiwan jo carwax' ja catkerax käyn; Woi! woi! sitä hetkee, cuin suosion sain, Se tuhansin lugun on hiwmuisin ain: Nyt weriset kyyneleet silmistän käy, Eik' lohdutust' näy.

22. Ei surcuni tull', Ei sydämmen pehminn', waick' sanottin mull, Yx suusa näändywä Sielu on maas, Ja cumartain kerjä suld laupeutt' taas; Nyt Jumal sen nosti cuin polweni potk', Mun sywyteen sotk'.

23. Mä petoen miel, mun kitan sen köyhimmän tawaran niel, Mond orwoi mä wäjyin, ja hywyden wein, Cuin cotca pois kynsis, nijn wäärytta tein, Mä cawala juonis muut waiwaiser sain, Itz ricastuin ain.

24. Mä walhetten suu, Jong walheista cowendui sydän cuin luu, En wääriä waloisa pantiri pann', Yht' raiscaa, waan Sielun, ei sitä mull' ann' Nyt tacaisin perkel', waan sen caupan pääll Wie ruumini wiel.

25. Mä

25. Må kärmetten på å, Cuin wihaisest tiuscuin, cuin rajuinen så å, Sit' silmillän murhaisin, cuin oli haus Ja minua Jumalan Ystäwär lauß, Se tylyinen sydän nyt purtan, eip' aut' Waick' sywä on haut'.

26. Må synnistän tänn', Pois temmataan lieckijn; kyll ansaitzen sen, Maa lewittä kitans ja werisen suuns, Ja surkiast mun nielee ain pohjatoin cuuns, Catz syngiä sywyys sitt' itzens lyö auk', Mu wastan; må rauck'!

27. Må wapisen caick', Cosc muistan cuing cullui mun armoni aic', En Jumalan armosta totell' eng' pyynn', Itz Autuuttan hakee; mun oman ol' syyn. Sen ylitz' cuin neuwoi, jot' itkisin nyt, Mun wihani sytt'.

28. Kyll' kyynelit' wyot' Mun silmän mailmaa, waan ei synnin suot', Sit' enämmin surin, jos coiva muld cuol', Cuin JEsuren cuollo, Sijt' en minä hyol'. En murhett' må tunnostan' pitän', nyt wiel' Nuk' haawat on siel.

29. Må paistetaan tääll', Nyt ijäises walkias, kyykärmetten pääll'; Mun ymbärin kiehu caick' Perkelet myös, Ja tulisill' pihdeill' se heidän on työns Mun sydämmen repiwät pienet; oho! Ei lopuckan jo.

30. Nyt uppowat niin Mun jäsenen tuliseen wirtaan, ja siin Ain waipuwat sywäld, ei pohja eik maat' Täs löytä; o! sywys cuin Sieluni saat, Må häilyn cuin kekäle tules, waan en Må sammu Cuin hän.

31. Nyt oppein må sen Cuin ennen en totellut oppi; tul tänn O! syndinen opi nyt minusta jäll, Ett onnetoin osa on wißingin häll, Cuin Jumala pilcka ja lihansa työt, Ain seurapi myöt.

32. Nyt

32. Nyt autuuden port' On mull kiini suliett, se surma sun sort', Muut sisälle autuuden portista käy, Ei mull enä muuta cuin julmistus nay, O että mull jälill' wiel olis yx hetk', Käyd' autuuden retk'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja parus nyt pacahtu' coin: Te wuoret ja cuckulat, langetcan päall Te tuliset aallot cuin lainehtitt' tääl, Te langetcat päällen ja kätkekät pois, Jos ijäxi wois.

34. En kätky. Woi, woi, Mun täyty käyd' edes mä toucka ja coi, Joc' jäsenes rysky mun ruumisan; sill' Mä täytin caick synnit cuin Sodoma, nijl Mä sidotan, satanas liettajan lie, Jo Helwettijn wie.

35. Nyt hywästi jää, Sek' Jumal, Ett armo ett suloinen sää, Jää taiwas, jää walkeus, Engelit myös, Jää Abramin helmat, tös hirmuises työs, Jää autuus, jää cunnia, ja Engelein ään': Tul' syngeys tänn.

36. O ijäistä yöt, O ijäistä mato, cuins alati syöt O ijäistä sawu ja syngeyt surt', O ijäisys joll ei ol' loppu eik jurt, O ijäisys, ijäisys, nyt olet sä tull' Juur cauhiax mull!

37. Nyt sywyyteen ratk', Mä cohdastans waiwun, eik pijnani catk', Woi ruumin, woi sielun woi jäsenet caick' Woi luuni, sill autuuden hyljäisin waick Se mull oli tarjon, mun cuoleman tie, nyt helwettijn wie.

38. Jos haudallen käyt, Nijn kynelill tutki näit cuoleman teit, Ja ajattel coscas wiel synnisä woit, Täk' weristä costo ja helwetin soitt', Cuins cuulet mun kiljuwan, kynelill sä Jo parannust tee.

39. Täys tosi on se, Jong' ajatus usein händ helwettijn wie, Se wälttä sen pijnan; ja pyrki cuin

woi,

woi, Sinn taiwahan iloon, jong Jumala loi, Joc' ei tahdo coke tät' liecki, se siel Käy elämäu tiell.

*** *** ***

40. Nyt syndinen suur, Pois käänny jo caikista synnistä juur: Jos et sinä caikis ol' elänyt nijn Sijn julkises mitas: kyll' pitäwät kijn, Ne salaiset synnit, se turmellus suur, Cuin sinus on juur.

41. Cuin JEsuxes pois, Ain lyckä, cuin armo, ja elämän tois, Cuin JEsuxen weren tääl tallan ja juo Ain wääryden wettä, cuin syndi se tuo, Ja pyhyttä pilcka, sen osa on tuos, Juur helwetin suos.

42. Se usco on cuoll, Joll waelda surutoin syndisell suoll, Waick toiwo se taiwast, nijn cuoleman tie Händ cuitengin äkist sitt helwettijn wie, Cose wijmeinen hetki käy edes, se työ Sun helwettijn lyö.

43. Cose cuolluna käyt, Pois Jumalan pelwost, ja mailman teit Ain culje ja surutoin elät, cuins saat Nijns noudatat syndi, ja menet ain maat', Sun Christitty nimesi alla, se tie Sun helwettijn wie.

44. Nijn käänny nyt pois, Sijt syndiseſt elämäst, ettei se tois Sull ijäistä itcu ja parcu, sijs tääl Ain pelwolla ajattell' loppusi päall: Mutt jos et sä käänny, nijn hirmuinen yö Sun ylitzes lyö.

45. O tulinen yö, Cuin ytimes poltta, cuin sydämes syö, Cuin sywyteen lackamat upotta ain, Sijn ijäises sawus on pimeys wain, Siel madot ja kypelit repiwät luut, Caick jäsenet muut.

46. Et janosta pääs, Täs surmawas walkias ja polttawas sääs, Cuin jano on suurin nijn alca se jäll, Se suuringin jano wast alcapi siel: Cast', mailman ystäwä, sormes, menn' sinn', Ja jähdytä nijn.

47. Et

47. Et jähdyttä woi, Et lähesty cuohuwa tulda, se coi, Se tulinen myrsky, sen janoisen sunn, Wiel tulella poltta, ja ytimen muun Ynn corwist ja silmist käy kipinät, täs' On kirous las.

48. Et siunata saa, Siel suloista taiwast, sä kirottu maa, Täys kirous helwetin liekis on ain, Sä kiroilia kiroust leikitzit wain, Siel ijäinen, ijäinen kiroiljan työ, Sun corwilles lyö.

49. Huud' hirmuinen ään', Ei sijnä woi huocu ei wäsy, sill hän, Sen huocuwan tulella hucutta caick, Sen wäsynen repi ain uppoman, waick Se parcu, se huuta, ei armo siell tul, Ei laupeut cuul.

50. Sun lijtos on cuol, Cuins helwetin sowinnos pidit, ei huol Se kiljuwa ruma, waan pilca sun wiel Ets seuraisit händä, ja walhetta tääll, Ets hyljäisit tokuden janan, ja weit Sun helwetin teit.

51. Muut duomitut myös, Sun toiwos wiel pilcawat helwetin työs; Joit synnisä racastit cauhiari näet, Ne rewäise tules, ne n[illegible]en, sä wiet Ain uppoman syrwyteen, ijäises yös, Sim hirmuises työs.

52. Jos yhdengin wois Sun welistäs tambari eroitta pois, Se olis jo kewämb, waan et sä pääs Nijst ijäisist siteist täs tulises läös, Ynn synnis, ynn pilcas, ynn kirousi täyn, Sen olet sijn löyn.

53. Etts pilckaisit tä ll', Wanhurscasten retkee, ja carsasti pääll' Ain catzoit nijt Sielui, cuin luoppuisit pois, Sijt' syndisest menost, cuin mailma sois, Cuin wäldit sun teitäs: ja Jumalas kijn Ain pysyisit nijn.

54. Se pilcax' sull' käy, Ja ijäisex' häpiäx', eik lohdutust näy, Siell' Perkelein ilo ja pilcka sull' on Yx ijäinen itcu, itz duomittuin luon, Sun luulos, sun uscos sun helwettijn wei; Sijs petoxes jäi.

55. Sijn

55. Sijn' syndises ties, Jos pyysit ain culkee, ja olla sijn mies; Så cuoleman löysit juur ijäisex sull', Et loppuu sijn' löydä, ei apua cuul', Ei henges sijn lopu, ei cuole se coi Cuin helwetin toi.

56. Se löyhkä cuin käy, Itz helwetist ylös, jost ei loppuu näy, Se puhalda kitumaan henges ain cans, Sun henges, sun sielus siel ain ollesans, Ei sammu se tuli, se tulinen sää, Täys cuolema jää.

57. Jos tuhannen wuott' Sijn tules så poldetais päiwät ja yöt, Eik' jo olis kyllä suur kipu ja työ, Mutt' siell' joca hetki sull tuhanner lyö, Ei lopu, ei lopu wiel' sittek' se coi Cuin ijäxi woi.

58. Ah! wahingo suur, Cuin tule sun ijäisell Sielulles juur; Ei mailman woitto sield lunastaa woi, Ot' ajast' sijs waari, jong' Jumala soi, Ja käänny nyt syndinen tacaisin wiel', Tul caidalle tiell'.

Matth. 16: 26.

Mitä se autta ihmistä, jos hän caiken mailman woitta, ja Sielullans saa wahingon? Taicka mitä anda ihminen Sielunsa lunasturexi.

1 Joh. 2: 17.

Mailma catoo, ja hänen himons: mutta joca teke Jumalan tahdon, se pysy ijancaickisest.

Syr. 9: 17.

Älä mielisty jumalattoman aiwoituxijn: sillä ei he tule coscan hywäxi, ei helwettingän asti.

Syr. 9: 39.

Mitä sinä ikänäns teet, nijn ajattele loppua, ja nijn et sinä coscan syndiä tee.

Esai.

Esai. 66: 24.

Ja heidän pitä menemän ulos ja catzeleman nijden ihmisten raatoja, jotca minua wasta wäärin teit: sillä ei heidän matons pidä cuoleman, eikä heidän tulens sammuman, ja heidän pitä caikelle lihalle cauhistuxexi oleman.

Psalm. 49: 15.

Se macawat helwetisä cuin lambaat, cuolema heitä calwa: ja heidän öyckäyxens pitä buckuman, ja heidän täyty jäädä helwettijn.

Hes. 18: 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät itzen, ja palaitcat caikesta wäärydestän, ettet te langeis pahan teconne tähden. Heittäkät pois tykön caickt ylitze käyminen, jola te rickonet oletta ja tehkät teillen uusi sydän, ja uusi hengi: sillä miki pidäis teidän cuoleman sinä Israelin huone? Sillä ei minulla ole yhtäkän ilo hänen cuolemaans joca cuole, sano HERra, HERra. Sentähden käändäkät itzenne, nijn te saatte elää.